

[Carl Petersen.]

en lovgivning som denne må anses for nødvendig. Mit parti vil derfor støtte gennemførelsen af lovforslaget, forsåvidt det i udvalget kan lykkes at opnå enighed om de enkelte bestemmelser — der er jo kommet nogle nye ind i forhold til den lov, vi administrerer for tiden —, for der er unægtelig bestemmelser, der trænger til en lidt nærmere begrundelse end, hvad jeg kan se af lovforslagets bemærkninger.

De væsentligste er selvfølgelig bestemmelserne i § 1, stk. 1 b, om de kvanta korn, der skal udskrives, og de i § 4 foreslåede priser, der skal betales for kornet. Disse to ting hænger nøje sammen, og det vil i høj grad være bestemmende, hvordan man vurderer hele kornsituationen nu og fremefter. Jeg har forgæves i bemærkningerne ledt efter oplysninger om, hvordan det forholder sig både med lagerbeholdningerne og med prisudviklingen. Jeg har selvfølgelig bemærket, at landbrugsministeren har motiveret den foreslåede nedgang i udskrivningen med 10 pct. med, at der er store lagerbeholdninger, men jeg kan ikke se, hvor store de er. Jeg kan heller ikke se, hvorledes ministeren vurderer priserne på udenlandske kornvarer til levering i det nye høstår, og vil gerne spørge, om ministeren kan oplyse noget om det. Jeg går ud fra, at disse ting må være afgørende i bedømmelsen af, både hvor store kvanta der skal udskrives og til hvor høje priser.

Jeg ved ikke, om den højtærede landbrugsminister kan svare på disse spørgsmål her ved første behandling, men i hvert tilfælde kan man jo i udvalget se lidt nærmere på dem, for før jeg har fået disse oplysninger, ønsker jeg ikke at tage stilling til de enkelte bestemmelser. Men så meget kan jeg dog sige allerede nu, at det synes mig, at de foreslåede priser er vel høje i forhold til udviklingen på kornmarkedet herhjemme for tiden. Og hvis de forlydender er rigtige, som siger, at lagrene er ved at sprænges af dansk korn, synes jeg, at det må være et spørgsmål, om priserne har nødig at være så høje som de foreslåede.

Lovforslaget fritager skove og plantager for afleveringspligt. Heller ikke her har man i bemærkningerne givet nogen vejledning for, hvad denne fritagelse betyder kvantumsmæssigt. Jeg har derimod lagt mærke til, at frugtplantagerne ikke foreslås fritaget, og det forstår jeg ikke rigtigt, men der er måske en fornuftig forklaring på det, og hvis denne fornuftige forklaring kan gives, må man formentlig også acceptere det.

Jeg har også lagt mærke til, at den højtærede minister for at være imødekommende overfor disse frugtavlere og gartnerne, som formentlig har henvendt sig til den højtærede minister, har foreslået det kvantum korn, som kan tilbageholdes til heste, forhøjet fra 1300 kg til 1500 kg. På papiret ser sådan en imødekommenhed særdeles godt ud, men når man ved, at hestene i disse virksomheder næsten er afskaffet og erstattet med traktorer, taber imødekommenheden unægtelig sin praktiske betydning.

Men som sagt, det er muligt, at ministeren i udvalget kan anføre vægtige grunde for, at frugtplantagerne ikke skal nyde den samme begunstiggelse som skovene, og i så fald må vi jo tale om det; men jeg stiller mig altså afventende også her. I § 3 er der kommet en ny bestemmelse angående fastsættelse af kapitelstaksterne. For rug og hvede giver det vel sig selv, da alt brødkorn skal afleveres til den pris, der fastsættes i loven, og så må den pris selvfølgelig også være kapitelstakst. Noget anderledes stiller det sig med hensyn til kapitelstaksten for byg og havre; det er vel også den, der er væsentligst. Her foreslås, at taksten skal fastsættes til et beløb, der er 10 pct. højere end de afleveringspriser, der er fastsat i loven. Jeg er helt enig med den højtærede minister i, at der her virkelig er et problem, som man bør se på, fordi det kan komme til at gå sådan, at en del landmænd rammes stærkere end andre af denne lovgivning, og stærkere, end det var forudsætningen.

Jeg vil derfor gerne tilsige mit partis og min medvirken til at finde frem til en løsning, der tager tilbørligt hensyn både til dem, der skal betale deres ydelser efter kapitelstaksten, og også til dem, der skal modtage afgifterne, for her er unægtelig to parter. Jeg er derimod ikke sikker på, at den fremgangsmåde, der er foreslået, er den helt rigtige, men det går jeg også ud fra, at den højtærede minister er villig til at forhandle om i et kommende udvalg.

Der er ligeledes foreslået en ændring af det beløb, der betales for de afleverede kvalitetsvarer, altså det korn, der har en højere hollandsk vægt, end der er fastsat i loven. Efter den nugældende lov er dette korn blevet betalt med 15 øre mere for hvert pund, dog højst 45 øre. Disse beløb har den højtærede minister fordoblet. Jeg forstår så udmærket formålet med forhøjelsen. Den er sikkert ment som et incitament til landmændene om at aflevere de bedst mulige varer. Men det eneste sikre i denne forbindelse er vel nok, at det betyder en direkte forhøjelse af priserne. Det er vist